Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 5174.

F. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Halt år i förskott	$1.50
Halt år i förskott	1.00
Halt år till Förenta Staterna	1.75
Halt år till Sverige	2.50
Halt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna skickas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvittenas endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum. enkel spalt. Betalning för annonsmoser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF WEEKLY NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Torsdagen den 15 Maj 1919.

ÖKAD LÖN önskas av parlamentsledamöter både i östern och i västern. Man har talat om att höja den nuvarande lönen på $2,500 till $5,000, och vi våga säga, att detta endast vore rättvist. Den nuvarande lönen är absolut för liten för en parlamentsledamot. Hans utgifter för representation, resor, hotell och icke minst valkampanj äro så betydliga, att ingen parlamentsledamot — med nuvarande höga levnadsomkostnader — torde kunna få debit och kredit att gå ihop på den nuvarande lönen. En god representant är värd en god betalning. Varje valkrets representerar cirka 10,000 valmän, det skulle sålunda bli endast 50 cents per capita, om lönen höjdes till $5,000. Och det tro vi varje valman är villig att betala under förutsättning, att representanten i parlamentet verkligen gör något för valkretsen och för landet.

OM ICKE snart beboriga åtgärder vidtagas av dominionregeringen för att bistå vid finansieringen av exporten av 1919 års sädesskörd, skall Canada stå inför den största tänkbara fara, sade häromdagen H. W. Wood, president för United Farmers of Alberta. Han fortsatte: "Om de skördeutsikter, som nu föreligga, bli verklighet, skall den nuvarande säsongens skörd bli den största i vår historia, och just av denna orsak är det vår plikt och är det av den största vikt att åtgärder vidtagas för att försäkra om, att den kan bli såld. Jag kan icke föreställa mig ett allvarligare brott mot detta lands befolkning, än om myndigheterna icke vidtaga nödvändiga åtgärder i detta avseende. Kanske regeringen har en plan. Men om den har en sådan, har jag icke hört något därom, och det är av allra största vikt, att farmarena skola bli lugnade i detta avseende. De vitala intressena, icke blott farmarenas, utan hela landets, äro helt förenade med jordbruket."

Vad säger unionregeringen?

CANADIAN Reconstruction Association har utgivit en rapport, som är skriven av organisationens president Sir John Willison och publicerad i Industrial Canada, Manufacturers' Associations officiella organ. I denna rapport meddelas, att organisationen satt i scen en hela landet omfattande annonskampanj, och att "annonser förekomma i dagtidningarna och farmarenas veckotidningar över hela landet". 30,000 broschyrer om "Bolsjevism" ha även blivit beställda.

Av rapporten framgår som ett helt, att Canadian Reconstruction Association arbetar med stor kraft. En av dess senaste bedrifter är spridandet av pamfletter, vilka framhålla farmarena såsom "bolsjeviker" i "deras revolutionära krav". Avsikten med dessa pamfletter är att skrämma återvända soldater och organiserade arbetare att rösta för fortsättandet av protektionistsystemet, vilket exploaterar lika mycket farmaren som löntagaren, till förmån för dem, som draga nytta av systemet.

Det är ganska upplysande att veta, att i Reconstruction Association sitta tre ledande män för C. P. R. Reflektionerna göra sig själva.

ETT INTRESSANT vittnesmål avgavs i Calgary den 5 maj inför Industrial Relations commission av mrs McKinney, M. P. P. för Claresholm, den första kvinna i Canada, som suttit i någon legislatur. Mrs McKinney uppgav, att hon representerade en lantvalkrets, och att hon endast kunde diskutera förhållandena i lantdistrikten. Hon sade, att det var oro även bland farmarena, och att missnöjet bland dem växer. De kände särskilt att det fattades regeringarna något. Vissa intressen, trodde de, hade alldeles för mycken kontroll; farmare och arbetare hade icke den del i kontrollen, som de voro berättigade till. Hon kände, att farmare och arbetare kunde och borde samarbeta, ehuru deras åsikter och intressen i detalj naturligen icke helt och hållet sammanföllo. Farmarena röra sig mot direkt politisk aktion. De äro beslutna att kasta över ända den penningautokrati, som exploaterar lika mycket farmarena som arbetarna. Farmaren känner lika mycket som arbetaren i staden, att han är ett offer för kapitalistisk exploatering. Politiska partiet, såsom de nu uppträda, domineras av kapitalistiskt inflytande.

NORTH DAKOTAS statsbank, den första institutionen i sitt slag i Förenta Staterna, skall i dagarna öppnas i Bismarck, N. D. Den är ett led i Non-Partisan League's program och auktoriserades i statens senaste legislaturssession. Banken skall finansiera ett statssystem för industriella företag, som auktoriserads av legislaturen, varibland märkas ett större system av elevatorer och sädeskvarnar. Den skall finansiera inteckningslån till farmare med $10,000,000 statsobligationer, som skola utfärdas för att bilda en fond, medels vilken dylika lån skola finansieras. Statsobligationer skola även utfärdas till ett belopp av $5,000,000 för att finansiera elevator- och kvarnsystem. Banken står under ledning av State Industrial Commission, vilken omfattar guvernören, attorney-general och jordbruks- och arbetarkommissarierna. Ett farmkreditdepartement och ett statistik- och publicitetsdepartement skola upprättas. Offentliga fonder av alla slag i staten komma att insättas i denna bank, och trolligen kommer den även att fungera som reservagent för de privat ägda bankerna i staten. När skola vi komma så långt i Canada?

NÅGRA NARGÅNGA frågor angående Svenska Canada-Tidningens prenumerationssiffra framställdes för en tid sedan i Canada Posten av prof. C. H. Lager, icke alls i den svenska allmänhetens intresse, såsom han lät påskina, utan av ren elakhet och skadelusta. S. C. T. hade naturligen ingen som helst skyldighet att besvara dylika frågor från dylikt håll, men vi insände i alla fall genast ett svar till Canada Posten. C. P. värgrade dock att intera svaret. Och orsaken därtill förstå vi så innerligen väl. I vårt svar bevisades nämligen, att S. C. T. gått betydligt framåt under 1918, att den betydligt ökat sin prenumerantkrets, och satt den gångit ett rekord med avseende på prenumerationsmedel. Det visades bl. a., att "subscriptions" för 1918 uppgingo till $5,362.92 mot $2,820.72 året förut.

Svenska Canada-Tidningen vägrar att besvara de framställda frågorna i någon annan tidning än i den, vari de framställdes, och när vi en gång blivit tillbakavisade, ämna vi naturligen icke mer besvära oss, även om Canada Posten nu skulle inbjuda till spaltrum för ett svar.

SOM ETT TIDENS tecken beteckknades på sin tid det radikala program, som den canadensiska methodistkyrkans generalkonferens antog på möte i Hamilton, Ont., sistlidne oktober. Detta program krävde en ny social ordning, var avgjort socialistisk, d. v. s. det gav uttryck åt kristendomens grundläggares etik, vilken sätter kooperationen före konkurrens och profit.

Detta socialistiska program har naturligen på sina håll rönt motstånd, icke minst inom vissa kretsar inom methodistkyrkan. Nyligen höll S. R. Parson, f. d. president för Manufacturers' Association, ett tal i Central Methodist Church i Hamilton, Ont., vari han på det kraftigaste tog fatt på programmet. Mr. Parson sade, att medan han var villig att taga instruktion från sina "prästerliga bröder" i teologiska och religiösa frågor, ville han ej acceptera sådana från dem i ekonomiska frågor. Bl. a. sade han, enligt referat i Toronto Globe:

"Emedan kyrkan misslyckats i att giva det sanna evangeliet, hade den förlorat understöd från de arbetande massorna. Dess senast vågstycke på det ekonomiska området gjorde det möjligt, att kyrkan kommer att förlora understöd från rike män, från vilka kyrkan drager hela sitt understöd. Många, många lekmän, tillade han, fråga sig idag själva: Är kyrkan ekonomiskt värd något?"

När man läser detta tal, förvånas man över, att kapitalismen verkligen kan till den grad förblinda sina offer, att de på detta sätt uttala dom över sig själva.

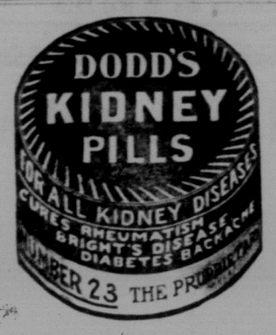

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

EN KORRESPONDENT, som varit i beröring med de canadensiska besökarna i Europa, skriver från London till "The Statesman" och drager uppmärksamheten på ett faktum, som man icke förbisett i Canada. Han säger:

"Jag har varit intresserad i de uppriktiga meningsuttalanden, som gjorts av framstående canadensare i privata samtal rörande deras intryck av europeiskt liv. Med få unantag finner jag bland canadensarna en avgjord reaktion, som tar sig uttryck i intensifierat nationellt medvetande. Kontakt med Europa har icke varit en behaglig erfarenhet, och detta är icke begränsat till soldaterna, som kämpade vid fronten. Bland de delegater, som kommo över hit för att befrämja canadensisk handel, finner jag en intensiv otillfredsställdhet med brittisk ämbetsmannakulturm. En framstående canadensare sade till mig: "Vi canadensare ha fått våra ögon öppnade. Förrän Canada blir fullständigt fritt, skola vi icke komma någonstans med avseende på handeln." Brittiska myndigheter ha gjort litet för att bistå Canada att erhålla handel, i det de anlägga den ortodoxa engelska synpunkten på, att "kolonierna" skola furnera billiga fodoämnen, medan Britannien furnerar tillverkade varor. Men tiden för sådana idéer är över. Detta var åtminstone de framstående canadensarnes mening, med vilka jag talade, och de sparade icke på uttrycken, då det gällde att kritisera brittiska myndigheter för deras brist på intresse för den canadensiska handelskommissionen, som nu besöker Europa."

Detta bekräftar de rapporter, man hört i Canada om en förändrad åskådning hos många canadensare genom deras militära och andra officiella erfarenheter i Europa.

HON. DR. BELAND, vilken som bekant varit tysk krigsfånge under kriget, var nyligen hedersgäst vid en bankett i Toronto, varvid han höll ett glänsande anförande. I detta kritiserade han på det skarpaste unionregeringens handlingar under kriget och sändandet av canadensiska trupper till Sibirien. "Kunna vi nu, när kriget är över, skrytа med att canadensisk autonomi i sin helhet blivit bevarad under kriget?" frågade han.

"Hon. S. C. Mewburn (krigsministern) har uppgivit, att expeditionen sändes på uppmaning av Imperial War Cabinet. Detta betydde en av två saker: antingen hade de canadensiska representanterna i detta kabinett givit sitt samtycke och handlat stick i stav mot det canadensiska folkets vilja, eller också blevo de nedröstade och Canadas autonomi förbisedd."

På tal om rösträtten, varnade han regeringen för att driva landet till ytterligheter:

"Rösträttsfrågan kom därefter upp för kritik. Dr. Breland fruktade sociala omstörtningar, om regeringen icke försiktigt behandlade den frågan. War-time Elections Act beteckknade han som beklaglig. Han medgav, att den man, som icke sympatiserade med nationens krigsideal, icke förtjänade fulla medborgerliga rättigheter, men han ansåg dock, att denna lag hade berövat rösträtten för många, som icke förtjanat olojalitetens stigma".

"En rösträttslag i händerna på en regering", förklarade tal., "kan bli ett farligt vapen mot friheten och som ett svärd i handen på en autokratisk harskare." Hans råd till regeringen var: "Krångla icke med rösträtten".

"Liberalismen idag står inför en stor uppgift. Tolerans var en dygd par excellence hos en man, som styrde en nations öden; det var uppoffringen av en del av en extrem idé för det gemensamma bästa."

FORUNDERLIGT nog hade Winnipeg Tribune nyligen en längre redaktonsartikel, vari den redogjorde för en föreläsning, som Mr Jerome Davis, sekreterare för Y. M. C. A. i Ryssland till oktober 1918, nyligen höll i New York om sina erfarenheter från Ryssland. Man får av detta tal det intrycket, att mr Davis, ehuru han icke personligen gillar bolsjevismen, dock vill göra förhållandena i Ryssland rättvisa. Han talar säkerligen sanningen, sådan som han funnit den.

Föreläsaren var, enligt rapporten i Winnipeg Tribune, fullkomligt övertygad om, att Ryssland är i stånd att rätta sig självt, även under bolsjevikregim, och förklarade, att det ryska folket borde förses med föda, råmaterial och maskiner. Han uppgav, att i 93 procent av folket har representation i sovjetterna. Han var visserligen själv i opposition mot bolsjevikerna, men han påminde sina åhörare om, vilken regering Ryssland haft före revolutionen. Mr Davis gav även en förklaring över bolsjevikernas terrorism: Förhållandena hade blivit mycket värre efter attentatet på Lenin. De allierades intervention hade även gjort sovjetregeringen mera brutal. Men man borde lägga märke till, att så snart Lenin tillfrisknade, föranstaltade han en allmän amnesti i stället för den förutsagda massakern. Mr Davis omtalade, att de även nu betalade höga löner till affärsmän, som sökte organisera industrien och återställa den kommerciella ordningen. Tribune giver följande citat ur mr Davis tal: "Vi ha intet att skaffa med vilken regeringsform man har i Ryssland, så länge lag och ordning återställas och man försäkras om, att de bil beståndande..... Om jag måste välja mellan bolsjevikregeringen och tsarregimen, skulle jag välja bolsjevikregimen..... Lärdomen för oss är, att där orättvisa, orättfärdighet och förtryck rått, där måste man ha en explosion. Och ju längre orättvisan harskat, desto häftigare måste explosionen bli."

DE ORGANISERADE krafter och intressen, som stå bakom alla uttryck på intolerans, som i dessa dagar förnimmas i Amerika, äro värda den noggrannaste undersökning. Då öppna uppmaningar till våldsamheter riktas i tidningarna till "fighting men and their backers", och då dessa uppmaningar etikeras "true americanism", kan det vara på tiden att reflektera över detta förräderi och dess eventuella resultat. Man skrämmer med "bolsjevism". I en artikel, signerad Arthur Guy Empey, heter det, att om du är utan arbete, "bliv icke bolsjevik. Om du känner dig hågad att slåss, gå ut och slå en röd — det är en vildig sport att slå ned dessa från tvällådor..... Den femte Liberty Loan driven är snart här. Tvinga en bolsjevik eller en 'I. W. W.' att köpa en av dessa obligationer, och tro mig, från den dagen skall den mannen understödja Onkel Sam, och, om nödvändigt, gå ut och kämpa för honom. Om du icke godvilligt kan sälja en obligation till honom, visa honom, hur det känns att få ett gott yankee-slag på munnen." Och vidare beter det angående den rätta behandlingen av agitatorer: "Kör upp honom i ett hörn (det är ingen fara att göra det — han vill ej slåss — ingen av dem vill), tag honom i strupen med den vänstra handen, visa din goda yankee-näve och predika för honom sann amerikanism"..... Vi skola icke citera andra säker, vilka äro ännu brutalare i tonen. Ett konkret och logiskt resultat av dessa ord var, att Soldiers', Sailors' och Marines' Protective Association i New York huvudkvarter häromdagen blev fullständigt förstört. Denna organisation, bestående av återvända soldater, som äro intresserade i att skaffa arbete, uppehålla fackföreningsstandard och värva män för American Federation of Labor. En hop soldater och matroser anfollo organisationens president, Ralph Tropp (sårad och med heder avskedad från sjunde divisionen), jagade honom till People's House, bröto upp ett möte och en dans och förstörde därefter organisationens kontor. Polisen "arresterade ingen"!

FRÅN SVERIGE ingår underrättelse om att borgmästare Lindhagen i Stockholm, en av den socialdemokratiska vänsterns mest framskjutne män, beslutat att icke längre deltaga i partiets rådslag. I en i Folkets Dagblad Politiken insänd förklaring har han närmare preciserat sin ställning med följande ord:

"För min del tänker jag icke vidare deltaga i nya partibildningar av det gamla slaget. Jag känner mig utlärd och har nu i en eventuell humanistisk rörelse inom och utom det gamla partiväsendet i allmänhet funnit en tillflykt för mina drömmar och stridslinjer sådana de utformats allt sedan hösten 1896. Det parti som jag var med att bilda 1917 var ett svenskt parti med ett program olikt andra inländska och utländska partiprogram men icke avsett till en filial exempelvis åt ryska bolsjevikpartiet. Vanskligheter kommo snart och blevo naturligtvis någorlunda av det slag, varför ingressen på våra demokratiska grundlagar varnar. Arbetsutskottet frågar icke det ringaste efter andras meningar, utan fattar beslut i de mest högviktiga frågor på hela partiets vägnar, även då det vet att beslutet går stick i stäv mot en myckenhets andra meningar. Representantskapet t. o. m. höres ganska ofta icke alls."

Rörande den humanistiska rörelse, som härovan åsyftas, finna vi i senast hit anlända svenska tidningar, ett av 140 personer i skilda samhällsställningar undertecknat manifest, innefattande själva riktlinjerna till denna rörelse, och återgiva vi här följande programpunkter:

"Jorden och dess rikedomar tillhöra alla, den brukas endast för sina förnuftiga ändamål och fridlyses från de strider, för vilka den nu är den främsta tummelplatsen. Ett tryggt hem i gemenskap med naturen är varje människas oförytterliga behov och rättighet.

Produktion, varubyte och samfardsel tillföra konsumtionen efter dess behov de bästa varor till minsta tillverkningskostnad. Spelet om oförtjänta vinster omöjliggöres. Slaveriet under kapitalet avlyftes och i stället kommer arbetet för egen och allas räkning. Kreditvasendet bör vara till för att hjälpa medborgarna och icke för att fortjäna på dem. Individen får sitt och samhället sitt. Den nuvarande ekonomiska desorganisationen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen.

Ingen samhällskultur kan resas annat än på individernas kultur. Ingen individuell kultur kan byggas annat än på andliga och materjella faktorer i förening. Ingen andlig frigörelse nås med endast teknisk bildning, utan därtill fordras även själens ödling.

Alla ha därför rätt till en fullgod uppfostran och en likvärdig teoretisk-teknisk undervisning. Medborgarnas karaktärsdaning måste bli en grundläggande samhällsangelägenhet och allt omhuldas, som kan främja personlighetens inre utveckling såväl som kroppslig hälsa. Dock är det till sist självverksamheten, som är betydelsefullast, arbetet som adlar mannen.

De andliga kartellerna uppstå på enahanda sätt och följa samma lagar som de ekonomiska trusterna. De resa maktställningar åt sig på våra själar, och därför böra tillfällena därtill förekommas. Den andliga kapitalismen är en fruktansvärd verklighet, likaväl som den ekonomiska, och den uppbares dessutom av alla politiska partier. Den nuvarande andliga desorganisationen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen.

Respekten för människans liv måste vara ett axiom, dödsstraffets avskaffande en kulturnödvändighet, människors avväpning en livsfråga, varje makt utan ädelmod och mildhet något som vi ej böra fördraga att se.

Vördnad för andras samveten, hänsyn för andras förutsättningar — miljön, strävan att tyda andras handlingar till det bästa, ridderlighet i tänke- och umgängessättet, skydd för det svaga och förbisedda, för minoritetssiffrorna mot majoritetstalen, saken före personer och partier, realdemokrati före formaldemokrati.

Ingen individ, inget kotteri, ingen klass, ingen nation har någon kompetens eller befogenhet att självtaget härska över en annan. Herraväldet över sig själv, känslan av egna förpliktelser är den enda regim, som leder till verklig demokrati.

Alla böra beredas tillfälle att göra gällande sin goda förmåga, och ingen tillåtes en maktutövning, varigenom man ruinerar både sin egen och andras förmåga.

Målet är att bli en enda broderlig mänsklighet utan klasskillnader. Den nuvarande desorganisationen i författningen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen."

VI avhålla oss från att reflektera över de allierades fredsvillkor till tyskarna. Reflektionerna göra sig själva.

*

Det gamle ordspråk: "Sprang op som en hjort, faldt ned som en lort" rinner en ofta i minnet, skriver "Andy" i Norden.

*

En referent påstår, att dr L. G. Abrahamson, redaktör för vår gamla vän "Augustana", vilken för närvarande reser i Canada, vid ett tillfälle i Winnipeg skulle ha fällt en del mindre val betänkta yttranden. Referenten återgiver på följande sätt dessa yttranden:

"Han gjorde en jämförelse mellan vad kyrkfolket och de okyrkliga uträttat med avseende på kultur och framåtskridande. De senare hava såsom minnesmärken föga mer än några smutsiga krogar och danssalar, sade han. Det folk, som fruktar Gud samt med liv och verksamhet visar, att det har himmelen såsom sitt mål är det enda progressiva folket. — — — Han framhöll vad han en gång sagt vid ett stormöte hållet av den svensk amerikanska pressens representanter: 'Om I tidningsmän, icke hade våra svenska lärdomshärdar, högre och lägre, våra svenska församlingar med svensk predikan, svenska söndags- och vardagsskolor, ungdomsföreningar, svensk konfirmationsundervisning, svenska institutioner och svensk kultur, uppburen av kyrkfolket, så skulle ni icke hava några som läste edra tidningar.'"

*

En del av den nuvarande rörelse, och återgiva vi här följande programpunkter:

"Jorden och dess rikedomar tillhöra alla, den brukas endast för sina förnuftiga ändamål och fridlyses från de strider, för vilka den nu är den främsta tummelplatsen. Ett tryggt hem i gemenskap med naturen är varje människas oförytterliga behov och rättighet.

Produktion, varubyte och samfardsel tillföra konsumtionen efter dess behov de bästa varor till minsta tillverkningskostnad. Spelet om oförtjänta vinster omöjliggöres. Slaveriet under kapitalet avlyftes och i stället kommer arbetet för egen och allas räkning. Kreditvasendet bör vara till för att hjälpa medborgarna och icke för att fortjäna på dem. Individen får sitt och samhället sitt. Den nuvarande ekonomiska desorganisationen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen.

Ingen samhällskultur kan resas annat än på individernas kultur. Ingen individuell kultur kan byggas annat än på andliga och materjella faktorer i förening. Ingen andlig frigörelse nås med endast teknisk bildning, utan därtill fordras även själens ödling.

Alla ha därför rätt till en fullgod uppfostran och en likvärdig teoretisk-teknisk undervisning. Medborgarnas karaktärsdaning måste bli en grundläggande samhällsangelägenhet och allt omhuldas, som kan främja personlighetens inre utveckling såväl som kroppslig hälsa. Dock är det till sist självverksamheten, som är betydelsefullast, arbetet som adlar mannen.

De andliga kartellerna uppstå på enahanda sätt och följa samma lagar som de ekonomiska trusterna. De resa maktställningar åt sig på våra själar, och därför böra tillfällena därtill förekommas. Den andliga kapitalismen är en fruktansvärd verklighet, likaväl som den ekonomiska, och den uppbares dessutom av alla politiska partier. Den nuvarande andliga desorganisationen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen.

Respekten för människans liv måste vara ett axiom, dödsstraffets avskaffande en kulturnödvändighet, människors avväpning en livsfråga, varje makt utan ädelmod och mildhet något som vi ej böra fördraga att se.

Vördnad för andras samveten, hänsyn för andras förutsättningar — miljön, strävan att tyda andras handlingar till det bästa, ridderlighet i tänke- och umgängessättet, skydd för det svaga och förbisedda, för minoritetssiffrorna mot majoritetstalen, saken före personer och partier, realdemokrati före formaldemokrati.

Ingen individ, inget kotteri, ingen klass, ingen nation har någon kompetens eller befogenhet att självtaget härska över en annan. Herraväldet över sig själv, känslan av egna förpliktelser är den enda regim, som leder till verklig demokrati.

Alla böra beredas tillfälle att göra gällande sin goda förmåga, och ingen tillåtes en maktutövning, varigenom man ruinerar både sin egen och andras förmåga.

Målet är att bli en enda broderlig mänsklighet utan klasskillnader. Den nuvarande desorganisationen i författningen bör med andra ord upphöra att vara en länk i den högsta samhällsordningen."

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital ..... $25,000,000 Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond ..... $15,500,000 Totala tillgångar över $427,000,000

President ..... Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director ..... E. L. Pease
General Manager ..... C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager

För dr Abrahamsons egen skull få vi hoppas, att referenten missuppfattat honom, att han aldrig gjort sig skyldig till sådana dundrande dumheter.

*

Här några skämtbitar ur tidskriften "Frihet":

I "McGlures Magazine" för mars står följande lilla historik över Gompers:

"Gompers went to work when he was eleven years old. He knows labor and its problem better than any man in the world. He has learned how to walk and talk with rulers without losing the common touch. With the wolf at his own door, he went out to toil for the masses. Yet capital found him a fair and helpful friend" (?).

Oh boy!

*

Chicago Evening American ställde för en tid sedan med följande rubrik över en liten historia. Rubriken översatt till svenska lyder som följer:

"Italien har stor användning för amerikanska åsnor".

*

Djävulen! — Hur i herrans namn har ni burit er åt för att producera så mycket lögner?

Kapitalistpressens medarbetare: — Det är inte alls oförklarligt — jag var anställd i en amerikansk borgartidning i över två år sedan bolsjevikerna kom till makten i Ryssland.

*

Den verkliga frågan just nu tycks vara att antingen föda bolsjeviki eller slåss mot dem — eller begge delar — nåväl räkna ut det själv.

*

Vi låna följande från "La Vague", en fransk socialisttidning:

"Bourgeoisin vill ha fiera barn? All right, låt dem ha dem — i deras egna hem."

*

John Reed föreslår att alla utlänningar i Amerika borde ansluta sig till socialistpartiets vänsterflygel annars kanske de ej få landstiga i länder, som kontrolleras av Sovjetregeringar. I händelse de deporteras.

*

Följande stod nyligen att läsa i Svenska Folkets Tidning i Minneapolis. Forfattaren är Svenska Folkets Tidnings utgivare Hon. A. G. Johnson. De flästa kursiveringarna äro våra egna:

Svar till J. M. Mattson.

Detroit, Mich., den 5 april 1919.

J. M. Mattson!

Jag har just läst eder artikel "Boken Förgylda Lögner". Ni kan ej tillåtas att så brutalt och oförnuftigt anfalla Jesu Kristi lära, liv och försoningsdöd. Hade jag varit hemma, hade eder kritik aldrig publicerats. Kom ihåg att ni äger icke allt vetande. Kom ihåg, att spiritualism, Christian Science, eder egen filosofi och edert resonnemang, har mycket svagare grunder än Jesu Kristi lära, liv och försoningsdöd. Själv tror jag på den första orsaken, alltings skapare och upphållare, Gud, min fader och mitt beskydd. Jag tror på Jesus Kristus, min återlösare, och jag tror på den Heilge Ande, min ledsagare och tröstare. Denna tro gör mig lycklig, samt giver mig kraft till att leva ett rattskaffens liv. Miljoner människor, vilka hava lika gott förstånd som ni och vilka hava läst lika goda böcker som ni har läst, äga samma tro som jag äger och denna tro bringar lycka och sällhet till deras liv, samt giver dem kraft till att leva ett karaktärsfullt och rattskaffens liv. Vem är ni, som försöker i min frånvaro att undergräva Jesu Kristi lära, liv och försoningsdöd.

Boken "Förgylda Lögner" har jag ej mycket bruk för, ehuru jag har läst den; men jag tror på försoningsblodet, som rann nedåt Golgata kulle, och mina lakttagelser hava övertygat mig om att det finnes helvete här på jorden, varför är det då så dumt och föraldrat att tro på helvetets existens i andevärlden?

Kom ej något mer med sådana där dumma infall, ty de komma ej att publiceras. A. G. Johnson.

*

Till detta fogar en känd författare i brev, ämnat för publicering, följande reflektioner:

"Tösst, Mattson, tess ja' komme hem!

Hon (och glöm för sjuttsingen icke bort det!) hon A. G. Johnson, utgivaren av S. F. T. i Minneapolis, var nyligen ute på tripp till Detroit. Därunder, det vill säga då Hon själv var borta, passade en viss hr Mattson, länge flitig skribent i S. F. T., eller, rättare, en person, som, formodligen fritt och för intet översatt en massa artiklar för tidningen — ja, han passade på när hon var på vift, och sade sitt hjärtas mening i S. F. T. Men det skulle HAN lätit bli, ty hon blev topp förbaskad på't, antagligen emedan någon i den vidlyftiga läsekretsen "kickat". Och från sin picknickplats — Detroit, tror jag — lät hon förstå, att hon var arg på han, på Mattson. Så här skrev hon:

"— — — Vem är ni, som försöker i MIN frånvaro att undergräva Jesu Kristi lära.....?"

Och medgivas måste, att Mattson handlar synnerligt oförskämt, då han klämmer till med "undergrävandet", utan att låta hon se på.

Men hon fortsätter (kursiveringen är ej hons!):

"Boken "Förgylda lögner" har jag ej MYCKET BRUK FÖR, EHURU jag har läst den....."

Hon har icke "mycket bruk" för boken ifråga, men väl ett litet sådant; förmodligen ett av de där småbruken, ni vet. Allt detta "ehuru" hon läst Förgylda lögner. Hade hon bara icke läst dem alls — de förgylda lognerna, förstås — ja, då hade hon förmodligen haft större anläggning till deras förfogande.

Tja! Hon är nästan lika träffsäker på svenska, som på engelska, hon."

Den senaste stora folkrörelsen, som Sverige sett födas, är utgången från den lilla staden Borås. Där har kapten E. A. Elfman bildat Drabantkåren, som har åtagit sig att försöka framtvinga en härdad folkhälsa och skapa en nationalanda, som "aldrig blir skrämd för sitt öde". Inte lite allt-så. Det ska' inom parentes bli roligt, att få se en nationalanda, som inte blir skrämd för sitt öde. Som bekant ha alla föregående nationalandar blivit skrämda för sina öden. Det ligger nu en gång i nationalandans karaktär.

Det är inte lite som åligger en drabant.

Han skall för det första vara ett uppryckande exempel. Sjukdom är nämligen oftast dumhet och slöhet, och det råder intet tvivel om, att kapten Elfman och hans drabanter äro friska. Och det måtte vara en hänförande uppgift att gå omkring och verka som ett uppryckande exempel.

Nu frågar man sig kanske hur detta ska gå till. Att spanna vador racker naturligtvis inte. Det är så många som göra det utan att vara drabanter. Och det ligger ju i öppen dag, hur man ska bli ett uppryckande exempel.

Det åligger nämligen en drabant "att noga intressera sig för Karl XII:s hjältesaga, deklamation av fosterländska dikter samt studium av alla svenska äreminnen, för att den rätta hänförelsen måtte komma.

Det är så enkelt så. Köp all tillgänglig Karl XII:s litteratur och deklamera fosterländska dikter! Därmed är svenska folkhälsan räddad — ty sjukdom är dumhet. Och för att inte tala om nationalanda!

Men kom ihåg, att en drabant varken får vara slö eller dum. Det åligger honom "att dagligen i någon form verka för Drabantkårens syften". Vilka — som den intelligente läsaren redan har märkt — först och sist äro att bekämpa — Dumheten. Sjukdom är nämligen, som redan med skarpa framhållits, dumhet.

Och kapten Elfman och hans drabanter äro tydligen inte att dugg — sjuka. Nej, då!

*

Vi önska påminna, att de herrar, som avgå ur Svenska Nationalbiblioteketts styrelse, äro: Chas. Bruzell, Chas Erickson, Albert Hermanson, O. L. Holmgren samt John E. Lidholm. Alla dessa herrar, äro, enligt vår mening, förtjänta av omval.

N. F. B.

ABINGDON HOTEL

7—9—11 Abingdon Sqäre, New York, U. S. A.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

Drick SVENSK-ÖL!

den mest välsmakande dryck under den varma årstiden.

Köp från eder handlande eller skriv til

The Swedish Canadian Sales Limited.
208 Logan Ave., Winnipeg, Man.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postorders.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER
Speciell uppmärksammas uppsättandet av Ledningar för Ljus och Lamper i färdigbygda hus. Lamper finnas.
488 TALBOT AVE. ELMWOOD.
GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

Skandinavisk Advokat
Olaf Conrad Boness B. A.
Barrister och Solicitor av Albertas högsta domstol.
Kontor: 111—112 Adams Bldg., mitt emot Ramsey's Store, Edmonton, Alta.

VACKRA SILKESRESTER
för "Crazy Patchwork"
Ett mycket fint urval av sidenbitar av god storlek för att göra täcken soffakuddar, dynor etc. Stort försökspaket endast 25c.; 5 paket för en dollar.
PEOPLES SPECIALTIES CO.
P. O. Box 1836 Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, — — MAN.